

РЕШЕНИЕ

№ 7491

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9281** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП [населено място], срещу решение №291 от 26.07.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав по нахд № 7129/2021г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 542717-F554867/19.10.2020г., издадено от зам. директора на ТД на НАП [населено място], с което на основание чл.182, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1000,00 лв. за нарушение на чл.124, ал.2 от ЗДДС.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като постановено в нарушение на материалния закон и при допускане на съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че нарушението по чл.124, ал.2 от ЗДДС се осъществява чрез бездействие, което е започнало от момента, в който е следвало данъчния документ да бъде отразен в дневника за продажби през месец март 2018г. и е продължило и към датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ - 19.06.2020г., тъй като фактурата не е била включена в дневник продажби.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендиран адвокатски хонорар за адвокатска защита на ответника.

Ответникът - чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата с писмен отговор и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Позовава се на нарушения при издаване на НП във връзка с разпоредбите на чл.52, чл.53 и чл.57 от ЗАНН. Твърди, че ответникът не е бил надлежно поканен за съставяне на АУАН, както и че с представената по делото като доказателство покана не може да се направи извод, че се отнася за процесния случай.

Заключението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана, а решението на СРС неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 291 от 26.07.2021г. по нахд № 7129/2021г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установено следното: На 29.03.2018г. [фирма] осъществило облагаема доставка на хранителни стоки, с което настъпило данъчно събитие. За тази доставка дружеството издало данъчен документ - фактура № [ЕГН]/29.03.2018г. В законоустановения срок по чл.125 от ЗДДС, на 16.04.2018г. от [фирма] е подадена справка декларация, заедно с отчетни регистри по чл.124 от ЗДДС. Издадената фактура не е отразена в дневника за продажби за данъчен период на м.март 2018г. и това е довело до определяне на данък в по-малък размер.

За да отмени оспореното НП съдът е приел, че в конкретния случай не е посочена дата на извършване на административното нарушение, тъй като в АУАН и в НП е отбелязано единствено, че: "В дневника за продажбите за данъчен период м.03.2018г. [фирма] не е отразило издадения от него данъчен документ - фактура № [ЕГН]/29.03.2018г. с ДО в размер на 2637,50 лв. и ДДС в размер на 527,50лв. Неотразяването на издадената фактура.....в дневника за продажби за данъчен период на м.03.2018г. е довело до определянето на данъка в по-малък размер", но не е посочено кога е следвало да бъде извършено отразяването в счетоводните документи.

Действително процесните АУАН и НП не отговарят на изискването в чл.42, ал.1, т.3 и в чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в тях няма посочена дата на нарушението. Липсва изрично фиксиране на дата, която актосъставителят и наказващият орган са приели, че е дата на конкретното нарушение. Датата на нарушението не може да се изведе и чрез тълкуване или по друг начин. Съгласно чл.125, ал.3 и ал.5 от ЗДДС заедно със справка-декларацията по ал.1 регистрираното

лице подава и отчетните регистри по чл.124 – тоест дневника за покупките и дневника за продажбите, за съответния данъчен период до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Сроктът за подаване на справка-декларация с дневника за продажбите на дружеството за данъчния период м. март 2018г., който е до 14.04.2018г. при тази правна уредба се явява и срока, в който дружеството е следвало да изпълни законното си задължение за включване в дневника за продажби на фактурата, която е издало за осъществената от него облагаема доставка през м. март 2018г. Невключването на фактурата в дневника за продажбите за м. март 2018г. в срок до 14.04.2018г. е нарушение на чл.124, ал.2, което се явява осъществено на първия работен ден след срока - 16.04.2020г. След като такива установявания и изводи за датата на нарушението няма нито в АУАН, нито в НП, а и от посочените обстоятелства не може да се установи датата на нарушението следва, че те не отговарят на изискването в чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и са неправилно и незаконосъобразно издадени.

Задължителността на изискването да се посочи приетата от повдигания обвинение с АУАН и от налагащия наказание с НП дата на нарушението е пряко свързана с упражняване правото на защита на нарушителя и с преценката за спазването на сроковете в чл.34 от ЗАНН, и с възможността за извършване на проверката за правилност и законосъобразност на акта и на постановлението от съда, вкл. за приложимата редакция на разпоредбите, които се сочат като нарушени и на тези, съставляващи основание за санкционирането.

Предвид изложеното правилен и законосъобразен е изводът в оспореното решение, че е налице основание за отмяна на оспореното НП. Касационната жалба е неоснователна, включително в частта, в която са изложени аргументи за продължавано нарушение.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски, а искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.2 от АПК и чл.222, ал.2, т.2 от АПК,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение № 291 от 26.07.2021г., постановено по нахд № 7129/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав,
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.